

ROOSIK&CO

*Passionate
WOMEN*

Aquestes històries
són petites joies.

Són els relats de dones que
inspiren d'altres dones.

Dones que inspiren homes.

Dones que inspiren
vides, feines, passions...

Com la nostra.

Dedicat a totes les
dones apassionades
que tenim a prop.

Jordi Rosich

1 — ANNA CARBONELL

2 — TXELL COSTA

3 — CARMÉ VILÀ

4 — EVA OLIVARES

5 — HELENA CABRUJA

6 — MARTA BESALÚ & ROSA MARZO

7 — MARIANGELS ARBUSÉ

8 — MARIONA FALCÓ & IRENE BOU

9 — CONSOL MAS

10 — ALE RIVAS

Anna Carbonell

“No vull renunciar a cap dels projectes que faig perquè penso que ja trobaré el moment de fer-ho. És ara o mai.”

— Addictes
— Hotel Carbonell
— Premis Cactus
— Club de Màrqueting de Girona
— La Brava Beer

Tinc 37 anys, més de 300 parells de sabates, 4 càrrecs empresarials, dos fills i un home meravellós, i no en aquest ordre però tot forma part de la meva vida i no en canviaria ni una coma.

Vaig néixer en el si d'una **família abocada al servei a les persones**. Sóc la tercera generació d'un hotel preciós a la Costa Brava on els clients repeteixen cada any i formen part de la nostra segona família. **Els meus pares em van ensenyar que el respecte s'havia de guanyar a pols** i que no em vindria res donat pel fet de dir-me Carbonell, com l'empresa familiar.

Per això, un cop acabats els meus estudis no vaig anar a treballar a casa, sinó a fora. Han passat molts anys i no me n'he penedit mai. Allò va fer que **m'estimés molt la meva terra i el meu negoci**, i em va donar ales per arribar encara més lluny.

Actualment dirigeixo l'Hotel Carbonell de Llançà, però també tinc una agència de comunicació anomenada Addictes, sóc la Presidenta del Club de Màrqueting de Girona, organitzadora dels Premis Cactus a la comunicació, el màrqueting i les noves tecnologies de Catalunya i, des de fa mig any, també sóc la directora de comunicació i màrqueting de La Brava Beer, la cervesa Premium inspirada en la Costa Brava.

A tot això cal sumar-hi les quatre coses que més feliç em fan i que equilibren la balança, que són **els meus fills, el meu home, la meva família i la meva col·lecció de sabates de taló**. I és que, **el meu joier és el meu sabater**. Tinc una princeseta anomenada Sílvia que em trepit-

○
PENJOLL
BLOSSOM
DEGRADÉS D'OR
BLANC AMB
TOPAZIS BLAUS
I DIAMANTS

—
ARRACADES
BLOSSOM
TEARDROP D'OR
BLANC, TOPAZI
I DIAMANTS

ja els talons pel que fa a l'addició a les sabates amb només 8 anys i un home que em consent i que cada vegada que pot em regala un parell preciós de sabates de taló. Si tenim en compte els que ja tinc, deuen sumar dos o tres centenars. **Les sabates són per a mi aquell complement, juntament amb les joies, desestressant i poderós alhora**. Les sabates defineixen qui ets i qui vols ser. Us he de confessar una cosa... Al meu armari sempre n'hi ha mínim un parell per estrenar.

No tinc temps de res. Vaig amb l'agenda a quinze dies vista, pateixo d'estrès diagnosticat, dormo poc i menjo malament però m'apassionen tots i cadascun dels projectes que faig i no vull renunciar a cap d'ells perquè penso que ja trobaré el moment de fer-ho. És ara o mai. **Sóc ambiciosa i passional a parts iguals i no hi puc fer res**.

Diuen de mi que sóc esquerra, però només és perquè m'agrada anar al gra. No suportó la gent que per dir una cosa gasten vint paraules més de les necessàries, **crec molt amb el poder de les dones i en la bona comunicació**. Com deia Oscar Wilde, sóc de gustos simples, simplement m'agrada sempre el millor.

Txell Costa

Els somnis tenen data de caducitat, com els iogurts. Ara fa dotze anys tenia una vida “aparentment” ideal: feina fixa de periodista en una ràdio pública a Barcelona, amb certa fama i visibilitat, amb reconeixement econòmic... Vaig adonar-me que no era feliç. **Em movia en mode “cap actiu”, però no en mode “cor actiu”.** No parava gens d’atenció a com són d’importants els sentiments i sentir-se bé a tot arreu... També a la feina, és clar!

Vaig decidir fer un cop de cap, deixar aquella estabilitat i emprendre un camí en solitari com a Txell Costa®-Group, la consultoria de Màrqueting i Negocis. Sí, sense res, **en plena crisi, essent dona i en un moment en el qual, amb prou feines, se sentia la paraula “emprenedor” a peu de carrer.** Però tant se valia! En aquell moment vaig creure que sí que ho podia fer, tot i les pors. **Sempre hi són les pors... Formen part de totes les fases de la vida.** Ara miro enrere i veig el camí fet: tres mil clients a arreu del món, amb presència internacional, col·laboracions amb la Universitat de Yale a Connecticut, quaranta col·laboradors externs i un equip fix que considero el meu nucli dur.

Crec de tot cor que les coses funcionen quan es fan amb sentiment i es té en compte els altres. Els diners o la visibilitat no haurien de ser mai l’objectiu principal dels projectes. Així és com sempre fet les coses. Emprenc **tal com sóc.** Som com emprenem. Per a mi, les persones, fer família, tenir cura de mi i d’ells, és el més important. La gent del meu equip no té l’obligació de presencialitat al despatx, ni tampoc obligacions horàries. Treballen per objectius i fem reunions de seguiment cada setmana. Intento donar-los aquesta qualitat de vida que a mi m’hauria

agradat tenir en el seu moment. **Quan incorporo gent al meu equip, mai els demano el currículum!** Sempre fitxo persones conegudes o alumnes. **El que prioritzo de tots ells és que siguin bones persones, responsables, solucionadors...** Sovint, el currículum es queda curt perquè parla de temes objectius. I la resta? Mai he estudiat màrqueting i m’hi dedico, perquè m’agrada i ho he après de manera autodidàctica.

La meua manera de liderar el projecte de Txell Costa®Group és molt horitzontal, **com si l’empresa fos de tots.** Tothom pot opinar... De tot! A l’inici ho feia diferent, fins que vaig treure partit a la meua feminitat com a líder i vaig potenciar el concepte emocional en el vessant del lideratge. Ara, si algú que treballa amb mi no es troba bé o té algun problema, l’acompanyo a prendre alguna cosa, en parlem, ens donem suport i tornem a la feina. Primer som persones, després, professionals. Com a dona, tinc desenvolupada la sensibilitat, l’empatia, la voluntat de voler tenir cura de l’altre... I això ho traslado a l’hora de tractar les persones que treballen en el meu equip.

Tinc una gran voluntat per fer les coses i molta energia! Sempre tinc cava i xocolata a la nevera del despatx, perquè fa família i celebració. Intento cuidar-me molt perquè crec que és vital per a un bon rendiment, així que menjo sa, ballo, faig ioga, medito... El fet de tenir una malaltia crònica en estat avançat, l’endometriosi, em dona moltes **forces per a superar-me dia a dia** i també he après a demanar ajuda i a acceptar els meus límits. Diuen que sóc valenta i que faig miracles... **Però, simplement visc en mode “cor actiu”. Ara sí!**

“Crec de tot cor que les coses funcionen quan es fan amb sentiment. Els diners o la visibilitat no haurien de ser mai l’objectiu principal dels projectes.”

○
ARRACADA
CUFF BLOSSOM
BUNCH NATURE
D'OR ROSA AMB
SAFIRS VERDS
I DIAMANTS

—
PENJOLL
BLOSSOM
BUNCH NATURE
D'OR ROSA,
SAFIRS VERDS
I DIAMANTS

Carme Vilà

“Sempre he pensat que estic envoltada de dones inspiradores i poderoses a les quals admiro. Totes elles tenen en comú la voluntat de trobar un motiu per canviar i millorar la seva vida o la dels del seu voltant.”

Si miro enrere, veig que hi ha tres denominadors comuns en tots els projectes que he emprès i moltes de les experiències que he viscut. El primer, **sentir una gran curiositat, il·lusió i ganes pel que vull aconseguir**. El segon, superar la mandra i les pors i **dur-ho a terme**. El tercer, **aprendre dels errors**.

He tingut la sort de treballar sempre de cara al públic i he après tant! He escoltat molts cops el *tant de bo ho hagués fet*. Així que, intento prendre les decisions per tal de dir-ho el mínim possible.

Quan vaig acabar la carrera tenia una feina fixa que m'agradava però m'asfixiava el fet de pensar que tenia la vida solucionada i segura. Així que vaig deixar la feina i vaig comprar un bitllet al sud-est asiàtic. Només d'anada. **Aquell viatge va marcar un abans i un després en la meua vida**.

Va ser llavors quan, amb el meu germà Narcís, **vam decidir muntar Naturaki**. Vam unir els seus coneixements d'internet i creació web amb els meus de turisme i atenció al client. El projecte arrancava en plena crisi, quan el sector del turisme rural estava molt minvat. A la gestió d'allotjaments rurals vam incorporar-hi quatre elements clau: **tecnologia, màrqueting, atenció al client i atenció als pro-**

pietaris. Actualment som un equip de deu persones, nou dones i un home, i tothom comparteix aquesta filosofia, la d'aconseguir que les persones que es troben de vacances visquin una experiència única als nostres allotjaments.”

També **tinc una altra gran passió que és viatjar**. L'última escapada que he fet ha estat a Madagascar, tota sola. Un tema que em va impactar molt és el de la prostitució femenina i l'absència de ONG's que ajudin les noies a sortir-ne, com he vist fer en molts d'altres països. A la tornada, la meua intenció inicial era crear un blog de viatges per recaptar fons per la causa, però vaig haver de replantejar aquesta idea per tal de combinar-la amb els meus recursos i possibilitats actuals. Sempre he pensat que estic envoltada de dones inspiradores i poderoses a les quals admiro. Totes elles tenen en comú la voluntat de trobar un motiu per canviar i millorar la seva vida o la dels del seu voltant. **Així que, he decidit crear un blog per donar-los veu**. Les seves històries poden ajudar a empoderar dones d'altres edats, països i àmbits. El dia 8 de març, Dia de la Dona Treballadora, l'inauguro: www.compartiendoalas.com. La intenció és que aquest blog evolucioni **cap a un punt de trobada físic**, en el qual poguem compartir inquietuds i sinergies. Què us sembla?

Eva Olivares

El meu nom és Eva Olivares, tinc 33 anys i vaig néixer a Girona, al barri de Sant Narcís. Vaig estudiar Publicitat i Relacions Públiques a la Universitat de Girona i després d'una intensa trajectòria en departaments de comunicació d'empreses de diferents sectors, com Aber-tis, vaig decidir muntar la meva pròpia agència ara fa set anys: EO! Comunicació.

Estic casada des de fa nou anys i amb el meu marit Martí tenim dos fills: en Quim, de cinc anys, i en Pep, d'un any i mig. Són dos nens amb una energia infinita i un somriure permanent als llavis, són el nostre motor.

La meva gran afició ha estat sempre la cuina. **Ja de petita em col·locava a sobre del tamboret per ajudar els meus pares a cuinar.** En fer-me gran, aquesta passió va tornar a la meva vida amb força i l'any 2012 vaig obrir el **blog Evacuinera**. Aquí compartia receptes que il·lustrava amb fotografies del procés d'elaboració. Els posts que hi penjava van començar a tenir molt d'èxit i, l'any 2015, vaig decidir obrir un canal de Youtube amb el mateix nom, Evacuinera. Des de llavors, cada setmana penjo una recepta en vídeo, a vegades, acompanyada de grans xefs de renom com Fran Agudo, del restaurant Tickets, o Joan Roca, de El Celler de Can Roca.

El projecte Evacuinera ha adquirit una gran acceptació entre el públic i **el que en un inici era una afició, a poc a poc s'ha convertit en la meva professió.** Actualment, també em dedico a crear contingut per a marques gastronòmiques que volen arribar als seus clients gràcies al món audiovisual. Com us podeu imaginar, gaudeixo

molt d'aquests projectes en els que **puc combinar les meves dues aficions: la comunicació i la cuina.**

Sóc una dona **molt positiva i amb caràcter**, també des de sempre. A l'època de la meva primera comunió estava de moda dur vestits blancs molt grans, quasi de núvia! A mi no em feien el pes. Així que, amb la meva mare, vam comprar un vestit blau fosc, per sota dels genolls i amb estrelletes petites blanques. Quan va arribar el dia esperat i tots entràvem a l'església, el mossèn es va dirigir amb pas ferm i seriós cap als meus pares. Ai, quins retrets ens esperaven... Però no va ser així, els va anar a felicitar per no haver-se deixat endur per les modes i triar un vestit amb personalitat i humil. **És important ser fidel a un mateix i tenir seguretat per tirar endavant.**

La família és un gran pilar per a mi. De fet, sempre porto a sobre unes arracades de perles que em van regalar els meus pares i la meva germana quan vaig fer els 30 anys. No me les trec mai, és una manera de dur-los sempre al meu costat. També guardo amb cura i gran estima un conjunt d'arracades i collaret de la meva àvia. Les arracades estan formades per brillants i, al mig, hi tenen un robí. Em recorden aquella empenta i elegància tan característiques de la meva àvia i que sempre tinc present per poder avançar. Gràcies a tots ells i a un bon grapat d'il·lusió (per la feina, la família, la parella) he pogut aconseguir els meus objectius i superar tots els entrebancs. **Sense passió... ja no seria jo!**

“És important ser fidel a un mateix i tenir seguretat per tirar endavant.”

○
PENJOLL SCRIPT
EN OR BLANC
I DIAMANTS

—
ARRACADES
ETERNAL
D'OR BLANC I
DIAMANTS

Helena Cabruja

“De petita, m’hauria agradat fugir d’aquella peculiar manera que tenim els adults d’entendre el món: com si realment fos necessari tenir les coses clares per atrevir-nos a fer-les, com si tinguéssim la virtut de poder controlar amb detall tot allò que se’ns presenta!”

“I tu, què vols ser de gran? Què és el que t’apassiona?” He trigat anys a trobar la resposta a aquesta pregunta tan típica que solem fer els adults. De fet, mai m’hauria imaginat que la sensació amarga que deixen **el dubte i el fracàs podrien convertir-se en bons motors** a l’hora de traçar el meu full de ruta personal i en conseqüència la meva trajectòria professional.

He estudiat les carreres de Fisioteràpia i Psicologia de la Salut, i m’he especialitzat en Teràpia Regenerativa, que inclou coneixements en Alimentació Conscient, Psiconeuroimmunologia i Moviment funcional. He viscut a Girona, París i Canàries... I tot i els aprenentatges, experiències i voluntat de tots aquests anys, encara em frustrava el fet d’avançar i no poder donar una resposta clara a aquella pregunta: “I tu, què vols ser de gran?”

Fruit d’aquest malestar, vaig iniciar-me en la pràctica del loga. Buscava relaxar-me, un espai on desconectar i tenir cura de mi. No sabia que, en aquella pràctica, trobaria el coixí on seure i ordenar tot l’*equipatge* que duia a sobre. Tampoc m’imaginava que deixaria una feina estable i aniria a fer un retir a un ashram del Sud de la Índia. Allà, em vaig alliberar durant mesos de qualsevol confort i distracció. Dormia a terra, menjava amb les mans, vivia amb criatures que es trobaven en condicions deficientes i acceptava les incerteses del dia a dia. Allò em va permetre descobrir com és d’important moure’s per la vida: hem de travessar-la i no només passar-hi de puntetes.

Així que, un cop torno a Girona, decideixo arrencar BalanceArte, el projecte que actualment em permet integrar tot el que he descobert, personalment i professionalment, al llarg de tots aquests anys. És la millor manera que se m’acut d’ajudar les persones, sobretot les dones, a cuidar-se i despertar la seva pròpia vida. I és acompanyant-les que jo també aconseguixo despertar la meua pròpia salut.

De petita, m’hauria agradat fugir d’aquella peculiar manera que tenim els adults d’entendre el món: **com si realment fos necessari tenir les coses clares per atrevir-nos a fer-les, com si tinguéssim la virtut de poder controlar amb detall tot allò que se’ns presenta!** Ser conscient d’aquest aprenentatge em podria haver estalviat viure molts moments d’incertesa, de por, d’estar pendent del “què passarà”; també, m’hauria fet sentir més orgullosa i responsable del camí que anava traçant.

Potser ens convindria confiar més en les nostres passes, les que ens fan moure en l’aquí i en l’ara, i també en totes les possibilitats que ens pot brindar la vida. Si-gui com sigui, el que tinc clar és que **vull seguir vivint d’aquesta manera apassionada**, sentint i connectant cada nou pas que faig!

Marta Besalú & Rosa Marzo

Som creadores i editores de material didàctic. Treballem juntes des de fa anys, cada una des de casa seva. Abans hagués estat impensable un sistema de treball així. Les noves tecnologies han sumat a favor nostre i ens permeten estar connectades en tot moment, com si estiguéssim assegudes l'una al costat de l'altra. **Connectem i sumem a la feina, i també en l'amistat.**

Treballar juntes ens ha permès aprendre l'una de l'altra. **Cooperar ens fa créixer les idees i afavoreix el sentit crític.** A més, treballem a gust i amb un bon clima, que fa enriquir-nos en tots els àmbits, el professional i el personal.

Ens apassiona el nostre treball i tenim la gran sort de formar part d'un equip de persones, amb qui compartim maneres de ser i objectius comuns. Junts imaginem i editem materials didàctics per a nens i adolescents. Aquesta feina ens aporta molt cada dia, perquè ens permet interrelacionar-nos amb un gran nombre de persones d'àmbits ben diversos: il·lustradors, mestres, dissenyadors gràfics, nens i nenes, informàtics... I n'aprenem molt de tots ells. **És gràcies a aquest fet que tenim una mirada calidoscòpica de la feina que fem. Creació i passió.**

“Connectem i sumem a la feina, i també en l'amistat.”

○
CRIOLLES
HEPTASIK
PENDANT D'OR
GROC AMB
TURMALINES
ROSES
—
PENJOLL DOUBLE
HEPTASIK
D'OR GROC
—
ARRACADES
BLOSSOM
BOUQUET D'OR
ROSA, DIAMANTS
I TURMALINES
NATURALS

— Creadores i editores de material didàctic

Mariangels Arbusé

“Em mou a viure una paraula: estimar, que és voler el bé de l'altre”

Sóc la Mariangels, tinc 43 anys,estic casada i tinc dos fills, la Gina de 14 i en Pau de 13. Vaig viure a Llagostera fins que em vaig casar. Allà els meus pares encara tenen una fleca-pastisseria. De petita, m'encantava posar-me darrere del taulell i atendre els clients, oferir-los les novetats, fer-los noves propostes... Sabeu que un dels pans que encara es venen a la fleca du el nom que li vaig posar? El Pa Sonrisa!

Els diumenges a la tarda sortíem a descobrir racons de Catalunya. Aquestes eren les classes que m'agradaven més: **les del meu pare explicant-nos la nostra història, fent-nos descobrir la bellesa en els quadres dels museus i esglésies!** Ell pintava i aquesta proximitat amb els pinzells va fer que jo també experimentés amb la pintura. No és estrany que aquest món es convertís en una de les meves passions actuals: **ensenyar art, i també música, a les alumnes de l'escola Les Alzines.**

Però, tornem a aquella època, la meva mare prenia sempre fotografies en aquestes excursions i les revelava ella mateixa. Tenim uns àlbums de família fascinants amb els meus tres germans: la Carme, en Jaume i l'Imma. Ara veig que **la meva mare encenia aquesta primera flama**, la de capturar moments a través de les fotografies. És una gran afició que comparteixo amb les meves germanes i, avui dia, Instagram ens ha permès potenciar-la.

Des de fa quatre anys, la meva gran passió és la galeria d'Instagram **@gironamimpulsa**, nascuda de la fascinació que tinc per Girona. Una ciutat que no deixa de sorprendre'm de tan bonica com és, dels racons secrets que amaga, de la història que té. Les façanes antigues, les botigues, els comerços, la gastronomia, la moda, la solidaritat... Tot em meravella, sobretot les persones que hi viuen. Unes persones que destil·len amabilitat, creativitat, laboriositat, ofici i ganes d'empendre. Tot això és el que pretenc captar en el **@gironamimpulsa**. M'agrada compartir-hi on fan el millor pa, on venen els vestits més bonics, les joies més espectaculars, els brunch més cosmopolites, els rams de flors més especials, les exposicions imprescindibles, etc. És a dir, **hi incloc tot el que segons el meu punt de vista ajuda a fer la vida més maca, interessant, vibrant, inspiradora.**

M'estimulen moltes imatges, coneixements i aprenentatges, però sobretot em mou a viure una paraula: **estimar, que és voler el bé de l'altre.** És un entrenament, quant més ho fas, menys costa.

Mariona Falcó & Irene Bou

Els inicis mai són fàcils. Ser emprenedor sona molt bé però la realitat és que **has d'aprendre moltes coses i molt ràpid**, per aconseguir portar el teu projecte a bon port i no quedar-te sense gasolina a la meitat del camí.

Hem compartit des de sempre un esperit emprenedor, lluitador i valent. Fins i tot, compartim el mateix dia d'aniversari! Vam néixer un 24 de gener, amb tan sols mitja hora de diferència. Es pot dir que quasi som bessones i, de fet, ens sentim així. **La casualitat va tornar a ajuntar-nos de grans**, mentre treballàvem en un hotel. Les dues teníem la necessitat de crear un projecte propi en el qual creure i projectar la nostra manera de ser i d'entendre el món. També ens unia una gran passió per la gastronomia i una gran estima pel nostre territori. Sabíem que a Girona, terra de grans i estrellats xefs, hi mancava un espai per viure experiències al voltant del món culinari. **Així que, perquè no crear-lo nosaltres?**

Vam enfocar el nostre projecte inicial en obrir una petita botiga gastronòmica ben farcida de productes artesans i locals. Vam evolucionar-lo cap a un servei de càterring que responia a aquesta mateixa filosofia. **El món del càterring va ser tota una escola per a nosaltres**. Escandallar, cuinar, organitzar, fer les comandes... però, sobretot, aprendre a gestionar els moments de nerviosisme i

buscar solucions sense perdre la calma. **A l'inici, les hores no són productives**. Dediques molt de temps a tot plegat, perquè et falta tant coneixement... En aquest punt, és inevitable el desgast físic i psicològic, als que s'hi suma un retorn de beneficis mínim. Però, sense saber com, et lleves cada dia plena d'energia, disposada a menjar-te el món. Ja ho diuen... **Quan emprens, et tornes d'una altra raça!**

Després de sis primers mesos de bojos, vam tenir la necessitat de parar per pensar. **Cap a on volíem anar?** Aquesta reflexió ens va servir per teixir una petita infraestructura i organitzar-nos millor. A més, vam poder veure noves necessitats i nínxols de mercat. A les persones els agradava que els expliquéssim la història i procedència de cada producte, volien saber amb què podien acompanyar cada mos... Som-hi. El nou projecte de Local Market es torna a renovar i apostem per una **Aula Gastronòmica**.

Tenim la sensació que tornem a començar des de zero, però el cert és que ens acompanya el bagatge de tots aquests primers anys en què hem après molt. Ara sabem que el més important és creure en tu mateix i que cal reinventar-te per adaptar-te a les necessitats de les persones. **La gent ja no paga només per un servei, ara vol viure experiències**. Només hi ha una manera d'emocionar i és fer les coses des del cor.

“Sense saber com, et lleves cada dia plena d'energia, disposada a menjar-te el món. Ja ho diuen... Quan emprens, et tornes d'una altra raça!”

○
ARRACADES
BLOSSOM
TEARDROP D'OR
GROC, AMETISTA
I DIAMANTS

—
PENJOLL
BLOSSOM
SLENDER
D'OR GROC,
TURMALINA
VERDA I
DIAMANTS

Consol Mas

“El fet d’unir les energies i aptituds d’ambdós sexes aporta un gran potencial a totes les organitzacions.”

— Plana Casas Advocats
— Club de Màrqueting de Girona
— PadPime
— Premis Cactus
— Art a l’Aula

El meu nom és **Consol Mas de Torres**, vaig néixer a Banyoles, tinc 47 anys i sóc **advocada, empresària i mare de dos fills**. Des que vaig acabar la carrera, exerceixo al despatx Planas Casas Advocats de Banyoles, excepte durant la temporada en què la meva passió per la política em va portar al **Gabinet de la Vicepresidència de la Generalitat, en el Departament de Governació i Relacions Institucionals**. Precisament aquesta inquietud política va fer que durant 8 anys fos regidora en la meua població i Consellera Comarcal. Sóc diplomada en Comunicació Corporativa i Estratègies de Comunicació, tinc formació en habilitats directives per al lideratge femení, sóc sòcia de l’AGE i també secretària del Club de Màrqueting i Vendes de Girona. També sóc col·laboradora del Programa d’Alta Direcció per a la petita i mitjana empresa de Girona (PadPime), coordino i organitzo els Premis Cactus i impulso molts projectes en la província de Girona com ara desfilades, tallers, actes benèfics i xerrades d’emprenedoria.

A més, m’agrada el cinema, la música, la fotografia i m’apassiona viatjar i conèixer països i cultures diferents. M’encanta compartir el meu temps d’oci amb els meus fills, la família i els amics. També m’apassiona la pintura. No tinc massa temps per a dedicar als pinzells i a les teles, però aquesta passió m’ha portat al projecte **“ART A L’AULA”**. Aquesta iniciativa pretén apropar l’art a les escoles. Diferents artistes, reconeguts a nivell comar-

cal i nacional, ensenyen tècniques plàstiques o escultòriques als nens i nenes a partir de tres aspectes fonamentals en tot aprenentatge: observar, aprendre i crear. En el marc d’aquest projecte, **els estudiants creen les seves pròpies d’art** i els seus treballs es publiquen en un catàleg que es distribueix de manera gratuïta a totes les escoles que participen en el projecte i a les biblioteques de la zona. A més, es fa una exposició de les obres realitzades. De moment, “ART A L’AULA” s’ha realitzat a La Garrtxa i al Pla de l’Estany i la intenció és fer-lo extensiu a d’altres comarques.

Em sento molt identificada amb la frase que diu que *la vida és com un mirall, si li somrius... et torna somriures!* Em considero una persona emprenedora, apassionada, professional i intuïtiva. Crec en el paper del lideratge femení en les empreses, combinat amb el del lideratge masculí. I és que, el fet d’unir les energies i aptituds d’ambdós sexes aporta un gran potencial a totes les organitzacions. Junts, caminant l’un al costat de l’altra, és més fàcil avançar.

○
COLLARET
ETERNAL LILIUM
D’OR BLANC I
DIAMANTS

—
ANELL ETERNAL
D’OR BLANC AMB
AIGUAMARINA
I DIAMANTS

—
ESCLAVA
ETERNAL
BUNCH SPIRAL
D’OR BLANC I
DIAMANTS

Ale Rivas

Sempre he sentit un gran interès per la cuina, ja des de petita. Recordo els pastissos de xocolata que ens feia la meva mare. Ens agradaven tant, a mi i a les meves germanes! A casa nostra, ningú s'havia dedicat mai a la cuina professional, però la meva mare era una cuinera excel·lent. D'ella en vaig aprendre les receptes populars de la cuina mexicana i, sobretot, **l'amor per les postres**. Com m'agradava ajudar-la a fer galetes i pastissos!

En fer-me gran, vaig decidir formar-me a l'Escola de Cuina UNICO de Guadalajara, Mèxic. Vaig ampliar la meva formació amb un curs de cuina espanyola i tres mesos de pràctiques en el restaurant de Martín Berasategui (3 estrelles Michelin). Després, vaig fer una estada a El Cellar de Can Roca, vaig treballar en tots els departaments i vaig exercir com a cap de pastisseria durant un període breu, sota les ordres de Jordi Roca, amb qui comparteixo inquietuds creatives. Després d'aquesta experiència, vaig continuar la meva formació en pastisseria creativa a Mèxic DF, i va sorgir-me l'oportunitat de treballar com a cap de pastisseria a Pujol, d'Enric Olivera. Aquí vaig començar a **experimentar en les meves pròpies creacions**.

L'any 2012, vaig tornar a Girona per a fer-me càrrec i **dirigir el projecte de les gelateries Rocambolesc**, juntament amb el meu marit, Jordi Roca. Aquesta iniciativa va néixer amb la voluntat de recuperar el tradicional carret de les postres de El Cellar de Can Roca. Andreu Carulla va dissenyar-nos el nou carret per als *petits fours* i en veure'l **vam imaginar-nos de seguida que seria molt divertit recórrer els carrers de Girona i oferir aquests dolços de manera ambulant**. La idea era molt engrescadora però vam topar-nos amb les limitacions de la normativa municipal, així que vam optar per aparcar el carret en un lo-

cal ben cèntric de la ciutat, al carrer Santa Clara. De fet, aquest és l'inici de la nostra primera botiga Rocambolesc a Girona, un dolç viatge que ha continuat cap a Barcelona, Madrid i Alacant. En total, hem obert 5 establiments en 5 anys, a més de la botiga *online* i el subministrament a 15 botigues de *El Club Gourmet* de El Corte Inglés.

Sóc una persona pragmàtica, així que **la meva feina ha estat i és la de portar els somnis d'en Jordi a la terra, la de convertir la seva imaginació en una realitat a la botiga**. Per arribar fins aquí he hagut de fer front a molts reptes, personalment i professionalment. Un tema és cuinar i l'altre és dirigir un negoci, contractar el personal, encarregar-se de la logística (que no és fàcil en el sector dels congelats)... També he après molt a l'hora d'arrencar totes les botigues des de zero, fer-les créixer i formar un bon equip. És imprescindible contractar gent en qui poder confiar i a qui poder transmetre la filosofia de la casa. A més, **cap botiga Rocambolesc és igual**, cadascuna té la seva pròpia personalitat. Això s'aprecia també en els gustos preferits de cada zona. Com a curiositat us diré que, a Girona, el gelat que té més èxit és el de Poma al Forn, a Madrid triomfa el de Coco amb Violeta i a Barcelona, el de xocolata!

A les nostres botigues, **el 80% de la plantilla són dones**, i ha estat així de manera espontània. Ens entenem totes molt bé i, juntes, li donem un toc més sensible i femení a Rocambolesc, tant a l'hora de servir els gelats com en el tracte amb el client. De totes maneres, **no hauríem de fer distinció entre homes i dones en l'àmbit laboral**, perquè si no, nosaltres mateixes contribuïm a mantenir la bretxa oberta. **Ja hem arribat a un punt en el qual les dones emprenem i liderem llocs de responsabilitat**.

“Ja hem arribat a un punt en el qual les dones emprenem i liderem llocs de responsabilitat.”

○
CRIOLLES
BLOSSOM
BUNCH ROSE
D'OR GROC AMB
SAFIRS ROSES

—
PENJOLL
BLOSSOM
BOUQUET D'OR
ROSA, DIAMANTS
I TURMALINES
NATURALS

Jordi Rosich

Jordi Rosich va néixer en una **família de joiers**. El contacte amb els **materials i les eines del taller de joieria** va ser l'hàbitat natural que **va alimentar la passió** que havia de desenvolupar-se més tard. Acabats els estudis de secundària, Rosich tenia clara la seva vocació de joier i va iniciar els passos necessaris per formar-se al més alt nivell. Emprèn estudis superiors de joieria i de gemmologia a l'Escola de Joieria del JORGC i a la Universitat de Barcelona, al mateix temps que la seva creativitat es va traduint en els primers dissenys d'unes joies amb un marcat caràcter personal. En acabar els estudis, Jordi Rosich s'integra al taller de la joieria familiar, però al cap de cinc anys assumeix un nou repte i passa a formar part de l'equip de la Joieria Fortià, un establiment emblemàtic de la Rambla de la Llibertat de Girona. En aquest escenari és on Rosich comença a presentar els seus dissenys de joieria amb la marca **Roosik&Co.**, inspirats en les seves vivències personals.

La joieria de la Rambla esdevé la primera boutique i taller Roosik&Co. Aquí, les màquines de tallar i soldar amb làser o el software per dissenyar i crear peces en 3D conviuen amb el martell i l'enclusa de la joieria històrica.

Jordi Rosich és joier, clavador, gemmòleg titulat i especialista en diamants. Les seves peces **expressen l'emoció dels moments únics de la vida**.

www.roosik.com

LES JOIES DE LES *#passionatewomen*

ANELL I PENJOLL BLOSSOM DEGRADÉS
ANNA CARBONELL

ARRACADES BLOSSOM TEARDROP
ANNA CARBONELL

COLARET ETERNAL LILIUM
CONSOL MAS

ANELL ETERNAL
CONSOL MAS

ESCLAVA ETERNAL BUNCH SPIRAL
CONSOL MAS

ARRACADES BLOSSOM TEARDROP
MARIANGELS ARBUSÉ

ARRACADES BLOSSOM TEARDROP
IRENE BOU

PENJOLL BLOSSOM SLENDER
MARIONA FALCÓ

CRIOLLA HEPTASIK PENDANT
MARTA BESALÚ

PENJOLL DOUBLE HEPTASIK
ROSA MARZO

ARRACADES BLOSSOM BOUQUET
ROSA MARZO

CRIOLLES BLOSSOM BUNCH ROSE
ALE RIVAS

PENJOLL BLOSSOM BOUQUET
ALE RIVAS

PENJOLL SCRIPT
EVA OLIVARES

ARRACADES ETERNAL ROSE
EVA OLIVARES

ARRACADES CUFF BLOSSOM BUNCH
TXELL COSTA

PENJOLL BLOSSOM BUNCH NATURE
TXELL COSTA

ARRACADES CUFF BLOSSOM BUNCH
CARME VILA

COLLARET BLOSSOM BUNCH ESSENCE
HELENA CABUJA

Rambla de la Llibertat 2/4 - 17004 Girona
roosik.com | @roosikandco